

אמא / נירית

דברים בהלוויה

כדי להשלים עם המצב, אני חייבת לכתוב לך מכתב. כמה שיחות היו לנו על הילדות שלך, היה לך חור גדול בלב. משהו בתוכך תמיד רצה לחזור לילדה שבך ולהגיד לה שאת אוהבת אותה, שאת מחבקת אותה, שיש מי שאוהב אותה. אבל לא יכולת. אז במקום זה נתת את כל האהבה שלך לנו - לילדים שלך.

לי אין חור בלב, את הילדה שבי אהבו מאוד. את ואבא הענקתם לי את הילדות הכי מלאה ויפה שיכולה להיות. בזכות זה אני מי שאני. אין בי כעס - רק המון אהבה והערכה. בזכות האמא שאת - אני האמא שאני. לימדת אותי מה זאת אהבה ללא תנאים, תמיד להיות נוכחת, אף פעם לא שיפוטית, צנועה ורגועה. אני יודעת שאזכור אותך ככה. אין דרך אחרת.

אני זוכרת אותך רוקדת, מחייכת, מצחיקה, שמחה ונהנית מהחיים. היו לך כוחות פנימיים יוצאי דופן. תודה שהענקת לנו חיים. תודה שהיית מי שאת.

נכון, התקופה האחרונה הייתה כואבת מאוד לגוף ולנפש, לך וגם לנו. נתת לנו מספיק זמן להיפרד אבל לא מספיק כדי לסבול.

אמא, היינו בחושך מוחלט ועדיין, אני מקווה שאת יודעת שעשינו כל מה שיכולנו כדי לעזור לך, ובמקביל - להיות קשובים אליך. היית מדויקת בדרכך עד הרגע האחרון, היית נאמנה לעצמך עד הרגע האחרון. אני יודעת שהיו לך עוד דברים להספיק, עוד לא סיימנו הכל, אנחנו נמשיך פשוט בדרך אחרת.

אני מבטיחה שנסגור את התריסים כל ערב ולא נשנה כלום בבית. את תמיד מוזמנת לבוא לבקר בדרך שמתאימה לך. מתגעגעת מאוד.

נירית

